

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24764/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ... , чији је заједнички пуномоћник Марта Хинић, адвокат из ... , против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 3020/24 од 24.10.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3020/24 од 24.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3020/24 од 24.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5207/2022 од 24.06.2024. године, ставом првим изреке, одлучено је да се прецизирани тужбени захтев усваја. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати износ од укупно 1.541.915,01 динар, на име главнице и то: АА износ од 770.957,50 динара, ББ износ од 770.957,50 динара, свакоме са законском затезном каматом од 24.06.2024. године, као дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, утврђено је да је Град Нови Сад стекао право јавне својине у 1/3 дела на парцели ... К.О. Ветерник, што су тужиоци, као правни следбеници ВВ, дужни признати и трпети упис овог права у јавним књигама. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 381.914,16 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 3020/24 од 24.10.2024. године, ставом првим изреке, жалбу туженог одбио и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 5207/2022 од 24.06.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјаног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене судске заштите је исплата тужиоцима накнаде на име фактичке експропријације њихове катастарске парцеле ... К.О. Ветерник која је, према Плану генералне регулације насељеног места Ветерник у целости намењена за јавни саобраћајну површину – регулацију улице ..., па као део целине улице ... функционалне повезује делове насељеног места Ветерник, тако што је комплетно опремљена комуналном инфраструктуром док је саобраћајна површина изграђена од асфалтног застора и у целини је, неометано, користи неограничени број лица за јавни саобраћај. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужилаца усвојен донета је применом одредбе члана 58. Устава Републике Србије и члана 1. Протокола број 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужени, уз ревизију, није приложио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за фактичку експропријацију тужиоци су, као формални супарничари у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднели 29.06.2022. године, а вредност предмета спора је 770.957,50 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић